

Overweging Oudejaarsavondvesper 2020 – Marianne Thie – Joh. 1 1-18

Woorden... Ze kunnen je blij, stil, boos maken. Je raken, pijn doen. Soms zijn woorden niet te begrijpen, of het komt pas later binnen. Blijven ze nagalmen in je hoofd.

Woorden breken open – sluiten af. Ze brengen je aan het denken, ze brengen licht – brengen contact, vragen soms om jouw (re)actie, brengen hoe dan ook nabij.

Die sprekende nabijheid is waar Johannes het over heeft. De ontmoeting, het aangeraakt worden, ontvangen, binnen in je laten wortelen, verankeren en vasthouden.

Johannes laat zich niet makkelijk verstaan. Lezen uit het evangelie van Johannes kan je twee dingen opleveren: of je zakt helemaal weg. Te lastig, te cryptisch, te ingewikkeld. Of het grijpt je. Zijn woorden zijn niet zozeer een vertelling over het leven van Jezus – zoals de andere evangelisten meer doen, Zijn woorden moet je binnen laten komen. Wat langer op kauwen. En wanneer je het toe durft te laten, dan landen die woorden, wroeten in je bestaan en schieten wortel. Het gaat bij Johannes om het 'waartoe' van de komst van de Messias onder ons. "Waartoe" heeft met jou te maken.

Dit kerstevangelie – wat door de woorden heen 'spreekt' – heeft niets romantisch van een kribbe met een ezel en een os, engeltjes en herders bij schapen op het veld. Johannes raakt aan de essentie van geloof, afwijzing of aannemen, wegdraaien of getuigen. En lieve mens, waar sta jij als het Licht der wereld jou gegeven wordt?

God zet alles op het spel, geeft zijn liefste Kind uit handen om de verbinding met Hem weer te herstellen, omdat hij wonen wil onder ons. Vleesgeworden kind is hij geworden, in alle broosheid en kwetsbaarheid van hoe een mens is.

Dit evangelie heeft alle ingrediënten aan boord. De Zoon van de Vader en God, het Woord, Leven, Genade, Waarheid, De wereld tegenover de Zijnen, het Duister naast het Licht.

Haal nog even die ene zin aan:

Het licht schijnt in de duisternis en de duisternis heeft het niet in haar macht gekregen....., niet kunnen doven, heeft het afgelegd tegen het licht, niet gegrepen... en ja....ook niet begrepen.

De symmetrie met het verhaal van de schepping trilt tevens in elke zin mee. Zoals de Schepper met zijn Woord: 'er zij Licht' het leven mogelijk maakte, zo scheidt Hij opnieuw weer de mogelijkheid tot leven met het aanreiken van het Woord en Licht. Een groots geschenk. Hij die onder ons leven wil. Amen

*Zalig Nieuwjaar,
Marianne Thie.*